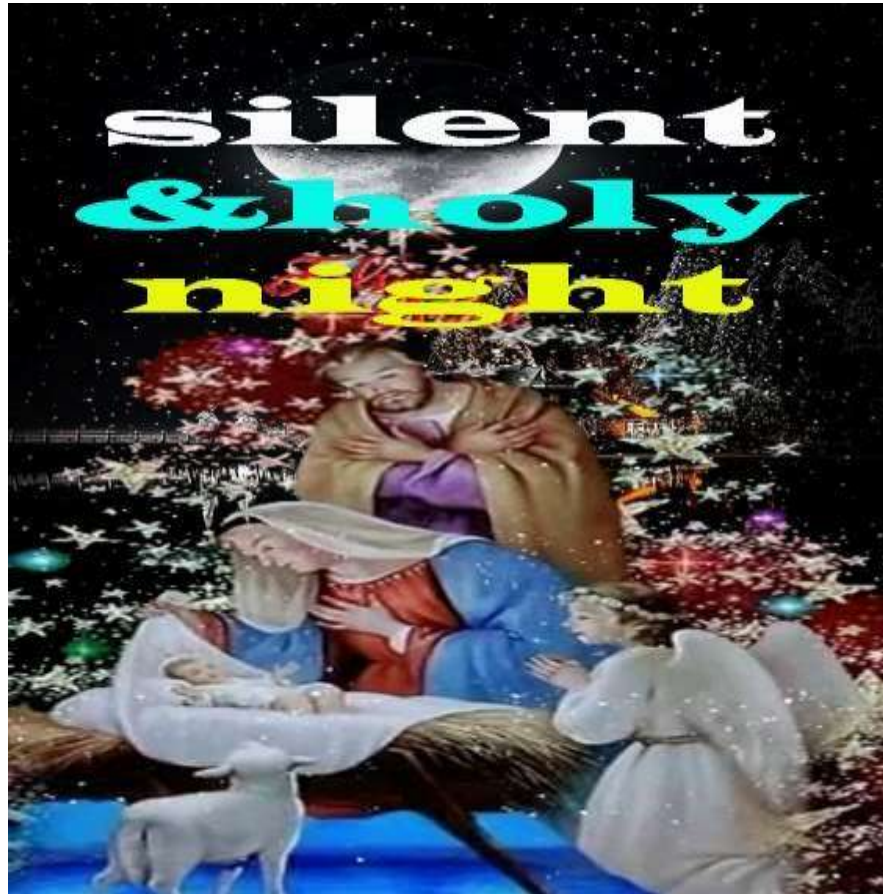

Mừng Chúa Giáng Sinh

*"Vinh danh Thiên Chúa trên trời,
Bình an dưới thế cho người Chúa thương"*

Phụng vụ ngày trọng đại của lịch sử loài người và tiến trình ơn cứu độ - tiến trình tái tạo của Thiên Chúa được trình bày qua bốn (4) thánh lễ :

- * **lễ vọng** = thánh Matthêu tóm lược "gia phả" của Đấng Messiah - Đấng Emmanuel : Thiên-Chúa-ở-cùng-chúng-ta (Mt. 1:1-25);
- * **lễ nửa đêm** = thánh Luca nêu rõ "thời điểm thực hiện ơn cứu độ mà Thiên Chúa đã hứa" từ khi tổ tông loài người tự ý tách rời khỏi tình yêu của Đấng tạo thành (Lc. 2:1-14);
- * **lễ sáng** = thánh Luca diễn tả niềm vui mừng và sung sướng "hối hả" đón nhận ơn cứu độ của loài người (Lc. 2:15-20);
- * và **lễ ban ngày** = thánh Gioan, chứng nhân lịch sử, xác định "Ngôi Lời đã trở thành xác-thịt... và chúng tôi đã thấy vinh quang Người" (Gioan 1:1-18).

Chúng ta đã cùng hiệp thông với Đức Maria và thánh cả Giuse LẮNG NGHE tiếng Thần Khí Thiên Chúa thì thầm trong suốt mùa vọng, hôm nay chúng ta thực sự NGHE toàn thể vũ trụ trên trời dưới đất vui mừng rạng rỡ cất tiếng reo hò : NGÔI LỜI ĐÃ NHẬP THỂ LÀM NGƯỜI VÀ Ở VỚI CHÚNG TA (Gioan 1:13). "Vinh Danh Thiên Chúa trên trời"

- Cảm tạ tôn vinh Ngôi Lời "ngay từ nguyên thủy, từ hư không đã tạo dựng một cách lạ lùng muôn loài muôn vật": vũ trụ, cây cối, sinh động vật, muôn loài trên trời dưới đất và trong lòng biển khơi... "Và Thiên Chúa thấy mọi vật được tạo dựng đều tốt đẹp" (KN 1:21).
- Cảm tạ tôn vinh Ngôi Lời "**từ bụi đất đã tạo dựng cách tuyệt diệu con người giống hình ảnh Đấng Tạo Dựng**" để coi sóc và hưởng dùng tất cả các tạo vật khác mà Người đã tạo dựng. "Và Thiên Chúa thấy công trình tạo dựng **rất tốt đẹp**" (KN 1:31).

Lưu ý: **sau khi tạo dựng loài người**, Đấng Tạo Hóa mới thốt lên "**rất tốt đẹp**"

- Cảm tạ tôn vinh Ngôi Lời, không vì loài người xúc phạm từ khước tình yêu tạo dựng mà luận phạt đời đời, trái lại đã hứa đến ở-với-loài-người để đem loài người về hưởng lại tất cả những đặc ân nguyên thủy.
- Cảm tạ tôn vinh Ngôi Lời đã giữ lời hứa ban ơn cứu độ, "đã trở thành xác-thịt và ở cùng chúng tôi" (Gioan 1:14)

Các Thiên Thần hân hoan chiêm ngưỡng tình yêu cứu độ của Thiên Chúa, đã chúc mừng và thúc dục toàn thể nhân loại lớn tiếng tung hô cảm tạ :

VINH DANH THIÊN CHÚA TRÊN TRỜI

"Bình An dưới thế cho người Chúa thương"

Sau khi hoàn tất công trình tạo dựng "**rất tốt đẹp**", Đấng Tạo Hóa và loài người có một mối giao hảo hài hòa yêu thương, biểu hiện một cách cụ thể trong sự giao hòa an vui giữa loài người với tất cả các tạo vật khác, kể cả thú rừng (KN. 2:19-20). Nhưng khi Adong-Eva vấp phải "trái cấm" đầu tiên, tâm tình "khiếp sợ" (KN. 3:10) Đấng Tạo Hóa xuất hiện.

"Khiếp sợ" là biểu hiện của sự bất an, lo lắng.

- Là điều trái ngược với "tự nhiên", với "chân-thiện-mỹ", với "hình ảnh của Đấng Tạo Hóa".
- Là sự cách biệt, xa rời trạng thái Bình An nguyên thủy.

Nói thẳng ra là loài người đã đánh mất sự Bình An trong mối tương giao với Đấng Tạo Hóa, và vì vậy mà *đánh mất luôn Bình An trong mối tương giao giữa loài người với nhau* (như Ca-en và Abel, KN. 4:8);

- tuy là hai (2) anh em ruột thịt và lúc bấy giờ chỉ có bốn (4) sinh động vật được gọi là loài người (ông Adong là cha, bà Eva là Mẹ), được tạo dựng **rất tốt đẹp** theo hình ảnh của Đấng Tạo Hóa, mà còn giết nhau (!?)
- và *giữa loài người với tất cả các tạo vật khác* : "... những gai cùng góc sẽ mọc lên cho người..." (KN. 3:18), các động vật thì sát hại nhau làm lương thực, không còn cảnh hiền hòa đứng ngồi cạnh bên nhau, xung quanh ông Adong để được ông Adong đặt tên nữa! – Tiếc thay!

Chắc hẳn Ngôi Lời khi tạo dựng con người trong tình trạng "rất tốt đẹp", tình trạng Bình An hòa hợp và yêu thương, đã phải lấy làm "rất tiếc" vì con người đã đơn phương từ khước sự Bình An hòa hợp yêu thương đó với Đấng Tạo Hóa.

Tuy nhiên Thiên Chúa vẫn còn yêu thương loài người, những muốn nối lại với loài người bằng mối dây Bình An hòa hợp yêu thương để đem loài người về lại với tình trạng nguyên thủy, muốn "tái tạo" loài người và muôn vật bằng cách chính bản thể Ngài đến-ở-với-chúng-ta, để liên kết loài người với nhau, loài người với tất cả tạo vật, và muôn loài trên trời dưới đất.

Chính "Ngôi Lời đã trở thành xác-thịt" là sự Bình An hòa hợp yêu thương được ban tặng cho loài người đêm Giáng Sinh. Các Thiên Thần sung sướng hát ca nhắc nhở cho loài người :

BÌNH AN DƯỚI THỂ CHO NGƯỜI CHÚA THƯƠNG

Trong cuộc sống thực tế, ai trong chúng ta cũng đã hơn một lần "tự trấn an" sau một việc làm hoặc một tư tưởng ước mơ "ám muội" nào đó. Nhưng xét cho cùng "tự trấn an" là gì nếu không phải "muốn làm hòa" với chính bản thân mình, với lương tâm mình ? Hay muốn làm hòa với đối tượng đã gây nên sự bất an cho mình?

Lắm lúc chúng ta ĐÃ làm hòa, ĐÃ tái lập được sự bình an cho chính bản thân mình, hoặc cho "thù địch" của mình - nghĩa là tha thứ cho nhau, nhưng vẫn còn điều gì lẩn cấn đeo đuổi tâm trí mình: "tha thứ được - quên không được", nghĩa là chưa hoàn toàn bình an.

Chính Ngôi Lời Thiên Chúa chỉ vẽ cho chúng ta con đường tận hưởng sự bình an tuyệt đối, đón nhận ơn tái tạo của Thiên Chúa, và đạt đến sự giao hòa tuyệt diệu giữa Đấng Tạo Hóa và con người, giữa con người với con người, và giữa con người với tất cả tạo vật khác : "*Từ nguyên thủy đã có Ngôi Lời... và Ngôi Lời chính là Thiên Chúa*" (Gioan 1:1) thế mà Người không nề hà "*từ khước mọi tước hiệu và uy quyền để mặc lấy xác phàm đến ở-với-chúng-ta. Người mang xác phàm y hệt chúng ta*". Đó là sự viên mãn của tình yêu và bình an tuyệt đối của chính Thiên Chúa và đã đem sự bình an đó đến "dưới thể cho người Chúa thương".

Chúng ta biết Ngôi Lời mặc xác phàm đến với chúng ta trong hoàn cảnh vật chất nào : nghèo hèn, trống rỗng.

Chính trong tâm trạng và hoàn cảnh vật chất nghèo hèn, trống rỗng đó mà Đức Maria xin vâng và thánh cả Giuse lắng nghe và thi hành, đã để cho quyền năng tái tạo của Thiên Chúa thực hiện chương trình yêu thương cứu độ, và đã tận hưởng Tình Yêu và Bình An tuyệt đối mà Ngôi Lời đem đến trần gian.

Trong bài suy niệm về lễ Giáng Sinh, thánh LaSan nêu rõ :

"Con Thiên Chúa mặc xác phàm đến ở-với-chúng-ta trong hoàn cảnh nghèo hèn, trống rỗng, là vì Người muốn chúng ta cảm nghiệm và đón nhận tâm trạng đó để Người có thể hoàn toàn ngự trị trong tâm trí chúng ta..."

Chúng ta là những Frères nghèo hèn, bị quên lãng và ít được người đời coi trọng. Chỉ có những người nghèo mới đến tìm chúng ta; họ không có gì để dâng hiến cho chúng ta ngoài trái tim của họ sẵn sàng đón nhận sự giáo huấn của chúng ta. Chúng ta hãy vui sướng trong sứ mạng khiêm tốn của chúng ta, vì có thể chia sẻ một cách nào đó sự khiêm nhu tự hạ của Con Thiên Chúa khi Người đến trần gian." (Suy niệm 86)

== [Nhớ lại những lần NOEL sau biến cố 1975 tại Mossard – Thủ Đức. Mời Anh Chị Em đọc giải trí để nhớ lại ... cho ấm lòng tưởng nhớ trường xưa...]

Cộng Đoàn LaSan Mossard - Thủ Đức

. *No-en 1975*

Những mùa Giáng Sinh trước, khoảng đầu tháng 12 mỗi năm, những câu chuyện đầu môi chóp lưỡi của các em bé thơ ngây, cũng như những lăng xăng design máng cỏ của các trưởng lớp, đội trưởng, v.v... tạo một bầu khí vui nhộn, hớn hờ, an vui hạnh phúc trong khuôn viên nhỏ bé và ấm cúng của trường LaSan Mossard.

Nhưng kể từ "ngày ấy", tiếng vui cười nô đùa của đám trẻ bỗng tiêu tán đâu mất... Thế là "đôi đời" đã được 8 tháng.

Mùa Giáng Sinh lại đến.

- *"Năm nay, mình có lễ No-en không Frère?", câu hỏi của một em bé làm tôi giựt mình.*

- *mmmm... thì năm nào mà không có No-en?!*

- Tôi đem câu hỏi của em bé ra cộng đoàn.

+ Nhưng tổ chức lễ ở đâu?

- hội trường thì "3 Tấn" gì gì đó... đã yêu cầu dành riêng cho "Đoàn (?)" trưng dụng từ ngay sau biến cố 30 tháng 4, 1975;

- nhà nguyện Đệ Tử Viện thì... mmm ... có nguy hiểm không?

+ Tụ họp Anh Chị Em như vậy có... bất hợp pháp không?

+ Mừng No-en dưới dạng thức nào? = chỉ có Thánh Lễ ?

- Nếu vậy thì các bài hát có phải... trình nộp cho chính quyền kiểm duyệt không?

- Nếu không thì có bị cho là... "truyền bá tư tưởng mê tín dị đoan, hát nhạc... vàng" không ? Thiệt là hậu quả khôn lường - nên cẩn thận!

+ Có linh mục nào "dám" đến làm lễ không?

+ vân vân và vân vân...

Cuối cùng, Anh Em đồng ý sẽ mời Anh Chị Em và Thân Hữu LaSan vùng Thủ Đức và lân cận đến mừng lễ No-en "đầu tiên" = tới đâu thì tới! "Bình An dưới thế cho người Chúa thương" mà sợ gì???

Ngót 300 Anh Chị Em và Thân Hữu LaSan đến dâng lễ mừng Chúa Giáng Sinh đêm 24-12-75, tại nhà ngủ tiểu học - ngay trên hội trường.

Tuy bầu khí không được như những năm trước, nhưng thấy số đông Anh Chị Em bất chấp mọi sự trời buộc... trần thế, đến cùng nhau vì những thực tại cao đẹp và thiêng liêng hơn để "Vinh Danh Thiên Chúa trên trời", và để cùng nhau tận hưởng "Bình An dưới thế cho người Chúa thương", nên buổi lễ hôm đó ấm cúng làm sao ! chan chứa tình anh chị em, tình đồng bào, tình đồng loại làm sao !!!

- *No-en 1976*

Lại một... No-en nữa!...

Cuộc đời với đà "tiến nhanh tiến mạnh lên XHCN" ... quá nhanh, quá mạnh... nên chẳng những chỉ hội trường bị trưng dụng ngay sau 75, mà cả trường ốc - nghĩa là kể luôn nhà ngủ tiểu học, cũng tiêu tán theo cơn lốc...

Vì thế mà dư âm của mùa Giáng Sinh năm ngoái không thể "lại một No-en nữa!" Tuy nhiên, "đã đến lúc người ta không còn phải tôn thờ Thiên Chúa nơi đền thờ này hay tại núi nọ..." (Jn. 4:21). "Vinh Danh Thiên Chúa trên trời, Bình An dưới thế cho người Chúa thương" vẫn còn ngân vang trong mỗi tâm hồn, mọi nơi mọi lúc.

- *No-en 1977* = No-en cuối cùng(?) của Anh Chị Em LaSan tại khuôn viên Mossard - Thủ Đức.

... Mấy mùa Giáng Sinh rồi? ...

Có lẽ sau gần hai năm, kể từ "ngày ấy", sự vui mừng hớn hở thấm nhuần niềm hy vọng vào sự "Bình An dưới thế cho người Chúa thương" ngày càng phai nhạt lu mờ - không chừng sẽ tắt nghẽn - nếu bầu khí vui nhộn nhưng ấm cúng, rộn ràng nhưng yêu thương... không được sưởi ấm, nếu không khuếch sáng thêm cho tim đèn sắp bị chụp tắt.

Anh Em cộng đoàn Mossard đồng tâm tổ chức lễ No-en tại nhà nguyện Đệ Tử Viện.

Có vài biến cố có vẻ như để "cảnh cáo" đã xảy ra trước ngày vui mừng trọng đại, nhưng Anh Chị Em và Thân Hữu LaSan quyết tâm tụ họp để, một lần nữa, "Vinh Danh Thiên Chúa trên trời", và nhờ đó mà chia sẻ sự hân hoan đón nhận "Bình An dưới thế cho người Chúa thương": ngót 200 người đã vang vang ca hát - *Đêm Đông... lạnh lẽo Chúa sinh ra đời...*

- *Đêm Thánh vô cùng...*

- *Trời hân hoan, đất tung bừng vui ca...*

Tôi vẫn còn nhớ mãi hai (2) điều xảy ra trong Thánh Lễ hôm đó:

1. lúc chúc Bình An cho nhau, trong khi ban nhạc chơi bài Jingle Bells... tươi vui ngót 5 phút, anh chị em tay bắt mặt mừng, đôi mắt rạng rỡ cười tươi, miệng mỉm cười êm ái thì thào : "chúc anh/chị/em Bình An của Chúa Giáng Trần", và ai cũng đi đi lại lại gặp nhau, bất kể già trẻ, trai gái, quen biết hay không quen biết = ôi! cảm động làm sao!

2. Sau Thánh Lễ, hai em nữ sinh người Tàu đến chúc mừng No-en cho tôi, và với giọng tuy xúc động nhưng rạng rỡ vinh hạnh nói với tôi:

"Em xúc động và sung sướng quá Frère à! Frère biết không? Em thấy nhiều người vui tươi sung sướng tiến đến gần linh mục, rồi nhận miếng bánh gì nho nhỏ, rồi hân hoan nuốt lấy có vẻ rất hạnh phúc và hãnh diện. Em không có đạo nên không biết là gì.

Bỗng dưng, hết người đến nhận bánh rồi, vị linh mục nhìn qua nhìn lại, xong tiến đến hàng ghế đầu, và tuần tự phát cho người này đến người kia chiếc bánh đó. Ai cũng đứng dậy giơ hai tay trình trọng đón nhận. Đến trước mặt em, em vẫn ngòai, vì không biết làm sao?

Vị linh mục đưa cho em một chiếc bánh trắng, em lúng túng, nhưng trong phút chốc, tự nhiên em đứng bật dậy và giơ hai tay đón nhận chiếc bánh. Em run run, bỏ vào miệng, nuốt...

Em cảm thấy hết run, nhưng vui thỏa thế nào đó...

Bây giờ em còn cảm thấy niềm vui kỳ lạ = em không còn sợ, trái lại rất an tâm, sung sướng..."

Tôi nắm lấy tay hai em, miệng lắp bắp : "Bình An cho hai em. Chúa thương hai em nhiều..."

Ôi Vinh-Dự làm sao! Vinh-dự được làm tạo vật của Đấng Tạo Hóa hằng yêu thương tạo vật của Mình!

Người yêu thương tất cả các tạo vật - không phân biệt "biết Người" hay "không/chưa biết Người".

Yêu thương đến độ đích thân mặc lấy thân phận tạo vật để đến ở với, ở trong, ở cho, ở vì... tạo vật Mình và đem lại "Bình An dưới thế cho người Chúa thương".

Mời Anh Chị Em cùng tôi ngâm nga mọi nơi mọi lúc :

Vinh Danh Thiên Chúa Trên Trời

Bình An Dưới Thế Cho Người Chúa Thương

